

MINISTER
INWESTYCJI I ROZWOJU

DLI.2.6621.8.2018.PMJ.5

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1496, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.),

Minister Inwestycji i Rozwoju

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 25 maja 2018 r., znak: DLI.2.6621.8.2018.PMJ.4, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Wielkopolskiego nr 18/2017 z dnia 20 grudnia 2017 r., znak: IR-III.7820.9.2017.2, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi krajowej nr S5 Poznań-Wrocław (od km 17+480,00 do km 36+389,86) odcinek Wroneczyn-Kościan Południe.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, w dni robocze, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji (bez załączników) – w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. Urządzie Miasta i Gminy Sędziszew, Urzędzie Gminy w Czempiniu, Urzędzie Gminy w Kościanie.

MINISTER INWESTYCJI I ROZWOJU
z up.
Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Warszawa, 25 maja 2018 r.

MINISTER
INWESTYCJI I ROZWOJU

DLI.2.6621.8.2018.PMJ.4

NK: 66053/18

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), zwanej dalej „*kpa*” oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1496, z późn. zm.), zwanej dalej „*specustawą drogową*”, po rozpatrzeniu odwołania Pani Janiny Dudzińskiej, Pani Haliny Grobelnej i Pani Marii Matyaszczyk, od decyzji Wojewody Wielkopolskiego nr 18/2017 z dnia 20 grudnia 2017 r., znak: IR-III.7820.9.2017.2, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi krajowej nr S5 Poznań-Wrocław (od km 17+480,00 do km 36+389,86) odcinek Wronczyn-Kościan Południe,

I. Uchylam, w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący na stronie 7, w wierszu 11 licząc od góry strony, zapis:

„Tabela 2.”,

i orzekam w tym zakresie poprzez:

– Ustalenie, w rozstrzygnięciu decyzji, w miejsce uchylecia, na stronie 7, nowego zapisu:

„Tabela 2.

2a. Służebność przechodu i przejazdu ustanowiona na rzecz działek nr: 25/2 (powstałej z podziału działki nr 25), z obrębu 0014 Srocko Małe ark. 1, nr 429/1 (powstałej z podziału działki nr 429), z obrębu 0010 Jarogniewice, nr 272/2 (powstałej z podziału działki nr 272), nr 292/1 (powstałej z podziału działki nr 292), z obrębu 0009 Kielczewo, nr 104/3 (powstałej z podziału działki nr 104), z obrębu 0010 Kobylniki, nr 4/48 (powstałej z podziału działki nr 4/1), nr 4/21 (powstałej z podziału działki nr 4/2), nr 4/28 (powstałej z podziału działki nr 4/4), nr 4/31 (powstałej z podziału działki nr 4/16), nr 4/35 (powstałej z podziału działki nr 4/15) z obrębu 0013 Kurowo, została przedstawiona na mapach z projektem służebności przechodu i przejazdu, w skali 1:1000, sporządzonych przez uprawnionego geodetę, stanowiących załączniki do decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.”,

– zatwierdzenie map przedstawiających zakres służebności przechodu i przejazdu, w skali 1:1000, stanowiących załączniki nr 1.1-1.10 do niniejszej decyzji.

II. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 10 lutego 2017 r., uzupełnionym i zmienionym w trakcie prowadzonego postępowania, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, zwany dalej „*inwestorem*”, reprezentowany przez Pana Łukasza Janowskiego, wystąpił do Wojewody Wielkopolskiego o wydanie

decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla zadania: „Zaprojektowanie i budowa drogi ekspresowej S5 Poznań-Wrocław odc. Wronczyn-Kościan Południe”. Inwestor wniósł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając konieczność jego nadania ważnym interesem gospodarczym i społecznym oraz wniósł o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie, Wojewoda Wielkopolski wydał w dniu 20 grudnia 2017 r. decyzję nr 18/2017, znak: IR-III.7820.9.2017.2, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowa drogi krajowej nr S5 Poznań-Wrocław (od km 17+480,00 do km 36+389,86) odcinek Wronczyn-Kościan Południe, zwaną dalej „decyzją Wojewody Wielkopolskiego” i nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od *decyzji Wojewody Wielkopolskiego* odwołanie do organu odwoławczego, za pośrednictwem organu I instancji, wniosły Pani Janina Dudzińska, Pani Halina Grobelna i Pani Maria Matyaszczyk.

W odwołaniu datowanym na dzień 11 stycznia 2017 r. (wpływ do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu w dniu 12 stycznia 2018 r.), skarżące wniosły o ponowne przeanalizowanie sprawy dotyczącej ich działki nr 473/2, w zakresie jej prawidłowego pomiaru.

Odwołanie wniesiono w terminie.

Przy piśmie z dnia 8 marca 2018 r., znak: IR-III.7820.9.2017.2, Wojewoda Wielkopolski przekazał pismo Pani Janiny Dudzińskiej, Pani Haliny Grobelnej i Pani Marii Matyaszczyk z dnia 7 marca 2018 r. cofające odwołanie od *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Inwestycji i Rozwoju (Dz. U. z 2018 r. poz. 94, ze zm.) – jest obecnie Minister Inwestycji i Rozwoju, zwany dalej „*Ministrem*”, stwierdzono, co następuje.

W tym miejscu należy wskazać, iż zgodnie art. 137 *kpa*, strona może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy, jednak organ odwoławczy nie uwzględni cofnięcia odwołania, jeżeli prowadziłyby to do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny. W orzecznictwie sądowoadministracyjnym wskazano, iż cofnięcie odwołania przez stronę nie zwalnia organu odwoławczego z obowiązku oceny decyzji organu pierwszej instancji w zakresie jej zgodności z prawem, jak i interesem społecznym, a zatem nie prowadzi wprost do umorzenia postępowania odwoławczego (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 sierpnia 2015 r., sygn. akt I SA/Wa 2576/14, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W przedmiotowym przypadku organ odwoławczy nie mógł uwzględnić cofnięcia odwołania, gdyż prowadziłyby to do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo, o czym będzie mowa w dalszej części niniejszej decyzji.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i art. 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego *Minister* rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez

Wojewodę Wielkopolskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu I instancji oraz poprawność kończącej to postępowanie *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej*, z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej wystąpił do Wojewody Wielkopolskiego Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Łukasza Janowskiego.

Przed złożeniem wniosku, zgodnie z art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej*, inwestor uzyskał opinie:

- Zarządu Województwa Wielkopolskiego, wyrażoną w postanowieniu nr 11/17 z dnia 26 stycznia 2017 r., znak: DI-IV.8012.11.2017,
- Zarząd Powiatu Poznańskiego, wyrażoną w Uchwale Nr 1466/2017 z dnia 27 stycznia 2017 r.,
- Zarządu Powiatu Kościańskiego, wyrażoną w postanowieniu z dnia 31 stycznia 2017 r., znak: ABS.6733.2.1.2017,
- Burmistrza Gminy Czempień z dnia 1 lutego 2017 r., znak: 7012.13.2016.BG,
- Wójta Gminy Kościan z dnia 24 stycznia 2017 r., znak: UG.D.7230.u.2.2017,
- Burmistrza Gminy Stęszew z dnia 27 stycznia 2017 r., znak: IB-5511/30-84-10/07.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, do wniosku załączono mapę w skali 1:1000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto, dołączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej inwestor dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleńiami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”. Zgodnie z art. 20 ust. 4 tej ustawy, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z:

- decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 19 sierpnia 2011 r., znak: WOO-II.4200.4.2011.EK, ustającą środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi ekspresowej S5 Poznań – Wrocław, na odcinku Głuchowo (A2 – bez węzła) węzeł Kaczkowo (bez węzła), zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach RDOŚ*”,
- decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 21 lutego 2013 r., znak: DOOŚ-idk.4220.143.2011.ew.26, zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach GDOŚ*”, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy *decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach RDOŚ*,
- decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 20 kwietnia 2016 r., znak: DOOŚ-OAII.4200.26.2015.ew.5, zwaną dalej „*decyzją zmieniającą decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach*”, zmieniającą *decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach GDOŚ*,
- postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 3 listopada 2017 r., znak: WOO-II.4242.5.2017.JC.8, uzgadniającym realizację ww. przedsięwzięcia i określającym warunki jego realizacji, zwanym dalej „*postanowieniem uzgadniającym*”,
- decyzjami Marszałka Województwa Wielkopolskiego udzielającym pozwoleń wodno-prawnych.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez inwestora projektu budowlanego, organ odwoławczy stwierdził, że spełnia on wymagania określone w art. 34 ust. 2 i 3 *ustawy Prawo budowlane* oraz

w rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r. poz. 462, z późn. zm.). Stosownie do art. 11d ust. 7a *specustawy drogowej*, *inwestor* załączył do wniosku wynik audytu bezpieczeństwa ruchu drogowego, o którym mowa w art. 24l ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2222, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o drogach publicznych*”, oraz uzasadnienie zarządcy drogi, o którym mowa w art. 24l ust. 4 *ustawy o drogach publicznych*.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, *inwestor* przedłożył także opinie:

- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 8 lutego 2016 r., znak: NZP.Z.470.88.2016,
- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Poznaniu z dnia 7 grudnia 2016 r., znak: ZS.2215.67.2016.HB,
- Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 2 grudnia 2016 r., znak: WA.5183.3882.2.2016., WA.5183.4464.2.2016. i z dnia 15 lipca 2016 r., znak: Wa.5183.2208.2.2016,
- PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z dnia 16 grudnia 2016 r., znak: IZDK1c-505-62/16,
- Wielkopolskiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej z dnia 10 stycznia 2017 r., znak: WZ.5560.26.10.2016,
- Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Poznaniu z dnia 30 listopada 2016 r.,
- Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Transportu Drogowego w Poznaniu z dnia 30 stycznia 2017 r., znak: WI.8112.3.2017.

Co do pozostałych opinii wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej* należy zauważyć, że *inwestor* nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień

Do wniosku *inwestor* dołączył również wymagane przepisami odrębnymi akty administracyjne:

- decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach RDOŚ,
- decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach GDOŚ,
- decyzję zmieniającą decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach,
- decyzje Marszałka Województwa Wielkopolskiego udzielające pozwoleń wodno-prawnych.

Analizując złożony przez *inwestora* wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej organ odwoławczy uznał, że zawiera on elementy wskazane w art. 11b oraz art. 11d ust. 1 *specustawy drogowej*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Wielkopolskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji, Wojewoda Wielkopolski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, poinformował strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, a także o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z tą dokumentacją oraz o możliwości składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Wielkopolski, pismem z dnia 12 kwietnia 2017 r., znak: IR-III.7820.9.2017.2, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym w drodze

obwieszczeń w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu, w Urzędzie Miasta i Gminy Stęszew, Urzędzie Gminy w Czempiniu, Urzędzie Gminy w Kościanie, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów oraz w prasie lokalnej – „Głos Wielkopolski” z dnia 18 kwietnia 2017 r. W przedmiotowym obwieszczeniu i zawiadomieniu organ I instancji poinformował strony o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy. W toku postępowania przed Wojewodą Wielkopolskim strony postępowania wniosły zastrzeżenia i wnioski, które organ I instancji przesłał *inwestorowi* w celu zajęcia stanowiska, a ten ustosunkował się do zagadnień poruszonych przez strony postępowania.

Z uwagi na wniosek *inwestora* o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, działając na podstawie art. 88 i art. 89 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*”, pismem z dnia 21 kwietnia 2017 r., znak: IR-III.7820.9.2017.2, Wojewoda Wielkopolski zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia drogowego.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, działając na podstawie art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, pismem z dnia 31 sierpnia 2017 r., znak: WOO.4242.5.2017.JC.5, zwrócił się do Wojewody Wielkopolskiego o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w sprawie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia drogowego w trybie art. 33-36 i art. 38 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*.

Spełniając powyższy obowiązek, obwieszczeniem z dnia 1 września 2017 r. Wojewoda Wielkopolski poinformował społeczeństwo o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków. Po przeprowadzeniu ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu wydał *postanowienie uzgadniające*.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Wielkopolski wydał w dniu 20 grudnia 2017 r. decyzję nr 18/2017, znak: IR-III.7820.9.2017.2, o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Nadając decyzji rygor natychmiastowej wykonalności Wojewoda Wielkopolski podzielił argumenty przedstawione przez *inwestora*. W uzasadnieniu kontrolowanej decyzji organ I instancji, mając na względzie opinię przedstawioną przez *inwestora*, ustosunkował się do zarzutów i wniosków podniesionych przez strony postępowania.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, Wojewoda Wielkopolski doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu, w Urzędzie Miasta i Gminy Stęszew, Urzędzie Gminy w Czempiniu, Urzędzie Gminy w Kościanie, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów oraz w prasie lokalnej – „Głos Wielkopolski” z dnia 29 grudnia 2017 r. Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Wielkopolskiego* organ I instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Kontrolowana *decyzja Wojewody Wielkopolskiego* (z zastrzeżeniem uchybień, o których będzie mowa poniżej) czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*.

Zaskarżona *decyzja Wojewody Wielkopolskiego* określa również termin wydania nieruchomości, opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń, o którym mowa w art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*. Pozytywnie także należy ocenić określenie przez Wojewodę Wielkopolskiego – biorąc pod uwagę dyspozycję art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej* – terminu wydania nieruchomości, opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń na 120 dzień od dnia uzyskania waloru ostateczności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (najkrótszy dopuszczalny termin). Organ zobowiązany

był bowiem tak uczynić wobec uzasadnionego wystąpienia przez *inwestora* o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej. Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Zgodnie z art. 23 *specustawy drogowej* w sprawach nieuregulowanych w Rozdziale 3, określającym nabywanie nieruchomości pod drogi, stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U z 2016 r. poz. 2147, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o gospodarce nieruchomościami*”. Powyższe oznacza, iż *specustawa drogowa* stanowi *lex specialis* wobec przepisów *ustawy o gospodarce nieruchomościami*, które znajdują zastosowanie w zakresie nieuregulowanym w *specustawie drogowej* bądź w przypadku wyraźnego odesłania do ich stosowania.

Zauważyć należy, że *specustawa drogowa* nie reguluje sytuacji, gdy zachodzi potrzeba zapobieżenia niebezpieczeństwu, wystąpieniu szkody lub niedogodnościom, jakie mogą powstać dla właścicieli albo użytkowników wieczystych nieruchomości sąsiednich wskutek nabycia nieruchomości przez Skarb Państwa albo jednostkę samorządu terytorialnego w wyniku ustatecznienia się decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, np. przez pozbawienie nieruchomości dostępu do drogi publicznej.

Przepis art. 120 *ustawy o gospodarce nieruchomościami* zamieszczony w Rozdziale 4 „Wywłaszczanie nieruchomości” przewiduje, że jeżeli zachodzi potrzeba zapobieżenia niebezpieczeństwu, wystąpieniu szkody lub niedogodnościom, jakie mogą powstać dla właścicieli albo użytkowników wieczystych nieruchomości sąsiednich wskutek wywłaszczenia lub innego niż dotychczas zagospodarowania wywłaszczonej nieruchomości, w decyzji o wywłaszczeniu ustanawia się niezbędne służebności.

Przepis art. 120 *ustawy o gospodarce nieruchomościami* stanowi swoiste uzupełnienie art. 119 *ustawy o gospodarce nieruchomościami*, określającego elementy decyzji o wywłaszczeniu nieruchomości, w zakresie dodatkowych elementów tej decyzji. Te dodatkowe elementy decyzji o wywłaszczeniu nieruchomości zamieszczane są, gdy wywłaszczenie jednej nieruchomości oraz przeznaczenie jej na określone cele może ujemnie oddziaływać na nieruchomości sąsiednie, np. dalszy dojazd do nieruchomości, utrata dostępu do drogi publicznej. Na gruncie tego przepisu ochrona praw sąsiedzkich realizowana jest na drodze administracyjnej przez możliwość ustanowienia w decyzji o wywłaszczeniu odpowiednich służebności na rzecz nieruchomości sąsiednich.

Zatem skoro przepisy *specustawy drogowej* nie regulują samodzielnie kwestii unormowanych w art. 120 *ustawy o gospodarce nieruchomościami*, a jednocześnie art. 23 *specustawy drogowej* zawiera odesłanie do stosowania przepisów *ustawy o gospodarce nieruchomościami* w zakresie nieuregulowanym w *specustawie drogowej*, to tym samym brak jest uzasadnionych argumentów aby wyłączyć możliwość ustanawiania niezbędnych służebności w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w trybie art. 120 *ustawy o gospodarce nieruchomościami*. Z uwagi na powyższe, w niniejszym przypadku przepis ten znajduje pełne zastosowanie (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 25 lipca 2012 r., sygn. akt II OSK 1245/12 oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 2249/12, zapadłe na gruncie ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. Nr 42, poz. 340, z późn. zm.), ale mające analogiczne zastosowanie w przedmiotowych kwestiach również na gruncie szczególnych uregulowań *specustawy drogowej*).

Ustawowy wymóg zapewnienia dostępu do drogi publicznej działce pozbawionej tego dostępu mieści się również w normatywnym zakresie art. 11f ust. 1 pkt 4 *specustawy drogowej*, stanowiącym o obowiązku zamieszczania przez organ w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wymagań dotyczących ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, którym to obowiązkiem w rozpatrywanej sprawie jest określenie sposobu zapewnienia działkom dostępu do drogi publicznej, skoro już w wyniku wydania decyzji tracą one prawny i faktyczny dostęp do tej drogi.

W celu realizacji wymagania zapewnienia dostępu do drogi publicznej, organ I instancji w pkt IV *decyzji Wojewody Wielkopolskiego* ustanowił dla działek nr 25/2 (powstałej z podziału działki nr 25), z obrębu 0014 Srocko Małe ark. 1, nr 429/1 (powstałej z podziału działki nr 429), z obrębu 0010 Jarogniewice, nr 272/2 (powstałej z podziału działki nr 272), nr 292/1 (powstałej z podziału działki nr 292), z obrębu 0009 Kiełczewo, nr 104/3 (powstałej z podziału działki nr 104), z obrębu 0010 Kobylniki, nr 4/48 (powstałej z podziału działki nr 4/1), nr 4/21 (powstałej z podziału działki nr 4/2), nr 4/28 (powstałej z podziału działki nr 4/4), nr 4/31 (powstałej z podziału działki nr 4/16), nr 4/35 (powstałej z podziału działki nr 4/15) z obrębu 0013 Kurowo, służebność przejazdu i przechodu przez działki wymienione w tym punkcie zaskarżonej decyzji.

Jednakże szlak ww. służebności przejazdu i przechodu nie został przez organ I instancji w zaskarżonej decyzji jakkolwiek wyznaczony (graficznie lub w dokładnym opisie), co należy niewątpliwie uznać za naruszenie zasady ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym przypadku właścicieli nieruchomości obciążonych ustanowioną służebnością, określonej w ww. art. 11f ust. 1 pkt 4 *specustawy drogowej* w zw. z art. 23 *specustawy drogowej* w zw. z art. 120 *ustawy o gospodarce nieruchomościami*. Naruszenie to polegało na niezapewnieniu i nieokreśleniu przebiegu szlaku służebności przejazdu i przechodu.

Służebność gruntowa to ograniczone prawo rzeczowe, które obciąża nieruchomość w celu zwiększenia użyteczności innej nieruchomości. Szczególnym rodzajem służebności jest droga konieczna. Ustanowienie jej polega na wyznaczeniu drogi prowadzącej do drogi publicznej przez nieruchomość sąsiadującą z tą drogą na rzecz nieruchomości, która dostępu do niej nie ma. Formalizm ograniczenia własności (ingerencja w konstytucyjnie chronione prawo własności) wymagają nie tylko legalnego wkroczenia w sferę prawnie chronioną, ale i wyznaczenia zakresu przedmiotowego oraz terytorialnego jego ograniczeń wynikających z ustanowienia służebności drogi koniecznej. Zatem treść służebności musi być precyzyjna, żeby nie było wątpliwości odnośnie do jej przebiegu.

Według *Ministra* konieczna jest merytoryczna kontrola zasadności ingerencji w prawa jednostki przy realizacji inwestycji. W ocenie *Ministra*, podstawą do takiej oceny jest chociażby art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, w którym stanowi się, że ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw, a więc także prawa własności (art. 64 Konstytucji RP), mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób.

Niewątpliwie zatem w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy, organ I instancji prawidłowo zapewnił dostęp do drogi publicznej działkom, które w wyniku wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej, taki dostęp utraciły, jednakże w zaskarżonej decyzji szlak służebności przejazdu i przechodu nie został przez Wojewodę Wielkopolskiego wyznaczony (graficznie lub w dokładnym opisie).

Mając na uwadze powyższe, w piśmie z dnia 21 lutego 2018 r., znak: DLI.2.6621.8.2018.PMJ.2, *Minister* wezwał *inwestora* do dostarczenia 4 egzemplarzy opracowania graficznego sporządzonego przez uprawnionego geodetę przedstawiającego w sposób graficzny zakres służebności gruntowej przejazdu i przechodu dla działek, o których mowa w tabeli nr 2 w pkt IV.2 *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*.

Przy piśmie z dnia 5 marca 2018 r., znak: 0584/03/2018/PWU/RAK/2S91, *inwestor* przedłożył żądane dokumenty.

Wobec powyższego - w punkcie I niniejszej decyzji - *Minister* dokonał odpowiednich korekt w zaskarżonej *decyzji Wojewody Wielkopolskiego* i orzekł co do istoty sprawy poprzez zatwierdzenie map sporządzonych przez uprawnionego geodetę przedstawiających graficznie zakres służebności przechodu i przejazdu dla ww. działek, o których mowa w tabeli nr 2 w pkt IV.2 *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia *Minister* uznał, że nie narusza ono zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*. Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy drogowej* oraz że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w niniejszej decyzji.

Z uwagi na cofnięcie odwołania przez Panią Janinę Dudzińską, Panią Halinę Grobelą i Panią Marię Matyaszczyk niecelowe było odnoszenie się przez *Ministra* do zarzutów w nim zawartych.

Podsumowując, *Minister* uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił *inwestor* w załączonej do wniosku dokumentacji. Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ I instancji, jak i zaskarżona *decyzja Wojewody Wielkopolskiego* - poza częścią uchyloną niniejszą decyzją - nie naruszają prawa, wobec czego orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Inwestycji i Rozwoju, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Załączniki:

Nr 1.1-1.10 - mapy przedstawiające zakres służebności przechodu i przejazdu w skali 1:1000.

Otrzymują (wraz z załącznikami):

1. Wojewoda Wielkopolski
2. Pan Łukasz Janowski
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
(5 egz. decyzji, w tym 2 egz. z kompletem załączników, m.in. w celu wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych)
3. A/a

MINISTER INWESTYCJI I ROZWOJU
z up.
Bartłomiej Szczepniak
Dyrektor
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

Otrzymują (bez załączników):

1. Pani Janina Dudzińska
2. Pani Halina Grobelna
3. Pani Maria Matyaszczyk

Do wiadomości (bez załączników):

1. Starosta Kościański
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
2. Starosta Poznański
wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
3. Sąd Rejonowy w Kościanie
V Wydział Ksiąg Wieczystych
4. Sąd Rejonowy w Grodzisku Wielkopolskim
V Wydział Ksiąg Wieczystych
5. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego
6. Wielkopolski Urząd Wojewódzki w Poznaniu
Wydział Skarbu Państwa i Nieruchomości
7. Urząd Miasta i Gminy Stęszew
8. Urząd Gminy w Czempiniu
9. Urząd Gminy w Kościanie
10. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Poznaniu.